

інструментів дозволить досягти цілей політики розвитку туристичної сфери, враховуючи територіальні та галузеві особливості відповідних регіонів.

Список використаних джерел:

1. Воробйова О. А. Маркетингові інструменти підвищення конкурентоспроможності рекреаційно-туристичних регіонів/ О. А. Воробйова // Вісник ОНУ ім. І.І.Мечникова, 2012. Т.17. Вип.2. – С.27.
2. Мішенін Є. В. Логістичні орієнтири розвитку туристичного ринку України / Є. В. Мішенін, І. І. Коблянська // Механізм регулювання економіки, 2014. – № 4 – С. 65-79.
3. Михайліченко Г. І. Інформаційна та збутова логістика в туризмі : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. к.е.н. за спец. 08.06.02./ Г. І. Михайліченко – [Електронний ресурс]. – К. : Київський національний торговельно-економічний університет, 2001.
4. Одинцова, Т. Н. Методологические основы управления логистической системой туристского обслуживания : автореферат дис. на соиск. уч.степ. д.э.н. по спец. 08.00.05. [Текст] / Т. Н. Одинцова – СПб. : ГОУ ВПО «Санкт-Петербургский государственный инженерно-экономический университет», 2011. – 42 с.

УДК 352.075

Панухник Олена, д.е.н., професор

*Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна*

ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ У РОЗВИТКУ НИЗОВИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Panukhnyk Olena, Dr. Econ. Sc., Professor

INCREASING ROLE OF PUBLIC RELATIONS IN THE DEVELOPMENT OF GRASSROOTS TERRITORIAL ECONOMIC SYSTEM

Низові територіальні одиниці, не маючи достатньо великого власного потенціалу до розвитку, тяжіють до більш потужного центру, формуючи мікрорегіон – відносно цілісну відтворювальну соціально-еколого-економічну систему, яка виділяється своїм економіко-географічним положенням, комплексом природних, матеріальних, трудових, фінансових ресурсів, а також є первинним економічним регіоном, за подальшого подрібнення якого ці ознаки втрачаються. Мікрорегіон як функціональне об'єднання дає більші можливості кожному з його учасників через досягнення кумулятивного або й синергічного ефекту від спільної акумуляції усіх видів ресурсів.

Зовнішній комунікаційний процес (зв'язки з громадськістю) органів місцевої державної влади як суб'єктів регулювання розвитку цього мікрорегіону повинен

передбачати: формування інформаційно-комунікаційного забезпечення, здійснення інформаційно-рекламної та інструктивної діяльності, реалізацію консультативної діяльності, проведення роз'яснювальної роботи та ін. Інформацію, яка є основою цього комунікаційного процесу, можна розглядати в таких аспектах, як: здобуток громадськості, послугу, політичний інструмент органів влади, управлінську технологію.

Зв'язки з громадськістю мають відігравати важливу роль у реалізації органами державної влади місцевої політики, оскільки за умови інформування відповідних аудиторій про сутність політичних інструментів, використовуваних цими органами, забезпечують більшу дієвість їх роботи [1]. Наприклад, комунікація як соціальна технологія впливу на громадськість, може бути зорієнтована на примус відповідних цільових груп нести відповідальність за порушення, що мають місце у реалізації місцевої соціально-еколого-економічної політики.

Удосконалення зовнішнього комунікативного процесу місцевих органів державної влади з громадськістю дозволить забезпечити взаємний обмін інформацією між мікрорегіоном і громадськістю, активізувати громадську активність у вирішенні питань місцевого розвитку і, відповідно, здійснювати контроль за діяльністю місцевих органів державної влади як суб'єктів регулювання розвитку мікрорегіонів.

Перевагою використання зв'язків з громадськістю як для органів державної влади, так і для місцевого населення є те, що вони забезпечують відхід від неактуальної в сучасних умовах одновекторної моделі комунікацій (вона пов'язана з пропагандою, пасивною аудиторією) до дво- і багатовекторних варіантів.

Серед інструментів комунікації з громадськістю, які можуть бути використані суб'єктами регулювання розвитку на етапі формування та здійснення місцевої політики, є:

1) проведення публічних зустрічей з представниками засобів масової інформації і преси, обговорення з ними проблемних питань здійснення місцевої політики, роботи органів державної влади як суб'єктів регулювання місцевого розвитку;

2) активне публічне обговорення проектів законодавчих актів, які врегульовують здійснення місцевої політики (через публікації в газеті чи офіційному виданні органу місцевої державної влади, оприлюднення на веб-сайті);

3) співпраця з науково-дослідними установами, експертами;

4) створення Інтернет-ресурсу органу місцевої державної влади (офіційного сайту);

5) надання консультацій фізичним та юридичним особам, які є учасниками формування і реалізації політики місцевого розвитку, і які долучаються до вирішення питань такого розвитку;

б) фіксування (закріплення) у локальних нормативно-правових актах (статуті територіальної громади, регламенті органу місцевої державної влади) принципу «адаптації інформації для різних категорій населення» (це виключить такі негативні характеристики інформації як необ'єктивність і неповнота, забезпечить її наближеність до окремого громадянина).

Щодо інструментів комунікації з громадськістю на етапі реалізації рішень та моніторингу і контролю за їх виконанням, доцільно виокремити ті, які включені в процес прийняття рішення: спільне обговорення, виявлення спільності в процесі мислення при обговоренні, що і є етапом збирання інформації. Цей етап ґрунтується на статистичних матеріалах, анкетуванні, результатах інтерв'ю, на допомозі соціальних проектних груп, на результатах нарад, спостереження [2].

Фіксування (закріплення) у локальних нормативно-правових актах (статуті територіальної громади, регламенті органу місцевої державної влади) принципу «адаптації інформації для різних категорій населення» також створить передумови для більшої захищеності громадян-членів територіальної громади. Це, на сьогодні, є вкрай важливим, оскільки чинна місцева політика, а також практика взаємодії з громадськістю сприяє загостренню проблеми захищеності населення, яка пов'язана з потенційною загрозою з боку органів місцевої державної влади у плані нестабільності та непослідовності проведення соціальної, економічної, екологічної політик, неоднозначності і «невиписаності» окремих процедур в них. Також серйозною проблемою є наявність великої кількості нормативно-правових актів, які врегульовують питання проведення цих політик, і які часто містять неузгодженості, дублюють функції місцевих органів державної влади, не чітко визначають їх відповідальність.

Отже, серед інструментів комунікації з громадськістю, які можуть бути використані суб'єктами регулювання розвитку на етапі реалізації рішень та моніторингу і громадського контролю за їх виконанням, є:

- спільне обговорення місцевою владою і населенням територіальної громади спірних питань розвитку мікрорегіону;
- оцінка якісного стану наповнення офіційного сайту селищної ради інформацією, яка характеризує проведену органом місцевого самоврядування роботу;
- оцінка рівня задоволеності жителів територіальної громади прийнятими місцевою владою рішеннями та наданими послугами;
- проведення громадської експертизи залучення громадськості до процесу управління мікрорегіоном;
- оцінка стану дотримання прав людини.

Дієва робота щодо залучення органами місцевої державної влади як суб'єктами регулювання розвитку громадськості до власної діяльності потребує подолання наступних перешкод:

- пересічні громадяни не завжди поінформовані про різні форми та механізми участі громадськості у вирішенні проблем місцевого рівня;
- недостатня або викривлена інформація може негативно вплинути на вибір громадськості щодо шляхів розв'язання відповідних проблем.

Усунення цих перешкод повинно здійснюватись шляхом запровадження інформаційно-комунікативних технологій як передумови успішної реалізації місцевої політики на відповідній території.

У сучасних умовах зростає роль новітніх інформаційних і комунікаційних технологій, розвиток яких спрямований на:

- появу потужних персональних комп'ютерів і можливість їх об'єднання в мережі (локальні і глобальні);
- створення спільних мереж органів державної влади;
- використання інформаційних технологій як засобу забезпечення комунікацій (відео конференції, електронна пошта та ін.);
- створення інтегрованих баз даних, що використовуються на різних рівнях управління органами державної влади;
- технологічну підтримку процесів надання послуг (наприклад, системи автоматизації процесів виробництва послуг) [3].

У контексті цього, доцільно використовувати наступні підходи до застосування місцевим органом державної влади інформаційних технологій для розв'язання цієї проблеми і покращення адміністрування його роботи, в цілому:

1. Значимість використання комунікативного потенціалу як ресурсу для здійснення функцій, покладених на місцевий орган влади державою. Наприклад, основним завданням інформаційної служби цього органу державної влади має стати використання комунікативного потенціалу як ресурсу для проведення місцевої політики та підготовки і прийняття управлінських рішень.

У ході проведення консультацій з громадськістю та залучення громадськості до процесу розроблення місцевої політики можуть бути використані такі форми сучасних комунікацій: громадські слухання, круглі столи, відеоконференції, соціологічні опитування.

Застосування інформаційних технологій у проведенні місцевим органом державної влади публічних обговорень має передбачати підтримку діалогу з громадськістю за

допомогою комп'ютерної мережі Інтернет, застосування мультимедійних програм, використання спеціальних інструктивно-методичних матеріалів.

2. Необхідність організації контролю за внутрішньою роботою місцевого органу державної влади, моніторингу процесів в ньому.

3. Потреба здійснення службового та громадського контролю за діяльністю місцевого органу державної влади.

Таким чином, виходячи з вищезазначеного, збільшення обсягу інформації, якою оперує місцевий орган державної влади, важливість її адекватної оцінки та використання в інтересах мікрорегіону і його територіальної громади вимагають активізації застосування прогресивних форм зв'язків з громадськістю як передумови формування цим мікрорегіоном ефективної місцевої політики.

Список використаних джерел:

1. Про місцеве самоврядування в Україні. – Закон України за № 280/97-ВР від 21 травня 1997 р. [Електронний ресурс] / Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/page>.

2. Василенко И.А. Административно-государственное управление в странах Запада: США, Великобритания, Франция, Германия / И.А. Василенко. – М.: Издат. Корпорация «Логос», 2000. – 200 с., С. 103-105

3. Мінаєва Г. М. Управління проектною діяльністю органів місцевого самоврядування для зміцнення інфраструктури території / Г. М. Мінаєва // Теорія та практика державного управління : Наук. фах. видання. – Вип. 3 (34). – 2011. – С. 1-7.

УДК 352.07

Федотова Яна, к.е.н.

*Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО ТРАКТУВАННЯ ДЕФІНІЦІЇ «МУНІЦИПАЛЬНА ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА»

Fedotova Yana, PhD (Economics)

PECULIARITIES OF MODERN INTERPRETATION OF DEFINITIONS «MUNICIPAL ECONOMIC SYSTEM»

Події політичного та економічного життя України 2013-2015 років довели необхідність змін у системі управління та розвитку держави. Сьогодні на порядку денному стоять питання децентралізації та адміністративно-територіальної реформи. Розрізняють декілька видів децентралізації, які відрізняються між собою з позиції поділу функцій між